

den Henseende til at bringe denne Sag til Ende. Vi maae nemlig have en ny Lønningsslov, det er sikkert nok, men i det Dieblit den bliver os forelagt, have vi det vistnok ogsaa i vor Haand at bringe det dertil, at der stæer virkelig indgribende Forandringer i den nuværende Organisation, og skjøndt det ikke ligefrem ligger for her, maa det være mig tilladt at httre et Par Ord om, hvad jeg i saa Henseende først og fremmest har tænkt mig. Det er efterhaanden lykkedes at opnaae, at man ikke længere giver Cancellister kongelig Udnævnelse, men jeg haaber, at det skal komme dertil, at man heller ikke giver Fuldmægtige saadan. Derfor siger jeg ikke, at man ikke alligevel vil komme til at bruge ligesaamange Penge om Aaret til Ministerierne; det er muligt, men det er ganske sikkert, at man vil komme til at spare en ikke ringe Pensionsbyrde. Jeg indseer ikke, hvorfor ikke en Contoirchef i saa Henseende kan være stillet ligeoverfor sit underordnede Personale omtrent paa samme Maade som en Herredsfoged eller Amtmand. Jeg troer ikke, at de Sager, der komme for i Ministeriernes Contoirer, ere i den Grad vigtigere end andre, at disse Contoirer ikke skulde kunne indrettes paa en lignende Maade, som Herreds- og Amtscntoirerne ere indrettede omkring paa Landet, og naar der altsaa blev givet Contoircheferne en vis Sum til Contoirhold, sit de selv at sørge for, hvorledes de kunde faae deres Forretninger besørge. — Der er endelig et, skjøndt maaskee mindre vigtigt Punkt, om hvilket jeg vil udtale mig, skjøndt jeg ganske sikkert ikke kan have nogen bestemt Mening derom, og det er, om det ikke kunde lykkes at faae en Directeur for hvert Ministerium, saaledes som det allerede er Tilfældet i Udenrigsministeriet, thi derved vilde man dog kunne spare nogle Departementscheferes Gager. — Det var disse Bemærkninger, som jeg nærmest havde tænkt at gjøre, da jeg igaar bad om Ordet, og jeg skal blot tilføie et Par Ord om nogle andre Sager, der bleve omtalte igaar. Jeg kan slutte mig til det ærebe Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), naar han opfordrede Regjeringen til at fremkomme med et Forslag det kongelige Theater vedkommende. Ligefom han, troer jeg, at det er

den eneste Maade, hvorpaa man i Længden vil være istand til at bevare det kongelige Theater uden en uforholdsmæssig Udgift for Statskassen. Derimod kan jeg ikke være enig med det ærebe Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds (H. M. Petersen), naar han opfordrede Regjeringen til at sælge Statsklovene, thi jeg troer, at man vel, saaledes som ogsaa udtalt af den ærebe Finantsminister, vil kunne faae solgt endeel af dem, nemlig de Skove, som have en virkelig Værdi, som give nogen aarlig Indtægt, men at der vil blive en stor Mængde Skove tilbage, især Nyplantninger i Sjælland og andre Steder, som man ikke vil kunne faae solgte og som det i Tidens Længde vilde være vanskeligt nok at faae Penge til at holde vedlige, naar man ikke kunde udrede dem af den almindelige Domaine- eller Skovkasse. — Siden jeg er kommen til at tale om Realisationer, tør jeg maaskee med det Samme opfordre Regjeringen til at realisere, hvad den kan realisere, specielt under Militairtaterne. Der er forelagt os en extraordinair Bevilling til nye Geværer, og jeg haaber derfor, at de gamle Geværer, som ikke skulde bruges længere, snarest muligt maae blive solgte, inden de ere aldeles uanvendelige. Endelig er der et stort Terrain her udenfor Kjøbenhavn, nemlig Kjøbenhavns Volde og Glacier, som det forekommer mig snarest muligt burde forsøges solgte, og det maa maaskee med det Samme være mig tilladt at udtale, som min ringe Mening i denne Sag, at dette Terrain bør sælges med det størst mulige Hensyn til Statskassens Fordeel, uden at man tager mere end det absolut nødvendige Hensyn til Kjøbenhavns Forstjønneelse.

Krigsministeren: Det ærebe Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Hage) udtalte igaar Ønsket om at erholde Dphlysninger angaaende Anvendelsen af de 100,000 Rb., som i sidste Rigsraad bleve bevilgede extraordinairt, og hvilken Sum staaer opført i Loven af 30te Mai 1866 under H. „Armeens Krigsmateriel“ h. Extraordinairt til Anskaffelse af Geværer i 1866—67 100,000 Rb., som afholdes af Reservesonden“. Jeg skal overeensstemmende med det ærebe Medlems Ønske have den Ære at meddele, at denne Sum af 100,000 Rb. endnu